

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Vameşului şi a Fariseului

Sunt Dumnezeuul dragostei, cuvântul dragostei sunt. Cu dragoste şi din dragoste am făcut cerul şi pământul şi toată facerea apoi sus şi jos, în cer şi pe pământ, ca să le dăruiesc pe toate cu dragostea Mea omului pe care aveam apoi să-l fac cu mâna Mea din pământ şi să aşez în el sufletul şi să-l fac fiinţă vie şi să-i dau în dar facerea toată, munţii şi dealurile şi câmpiile pline cu flori, şi izvoarele toate, şi pomii cu roade fel de fel, în care să se aciuieze păsările cerului şi să cânte Mie şi omului, şi pătura cea verde a ierbii, tot ce am făcut prin cuvânt ca să Mă bucur apoi cu omul şi să-i dau din Duhul Meu ca să fie el una cu Mine şi cu Tatăl, şi duhul mângâierii să fie între Noi şi om, toate pentru mângâierea lui, pentru ca să înveţe el iubirea între pământ şi cer. El însă n-a iubit, căci aşa şi-a ales, şi s-a ales pe sine.

Grăiesc mult, şi tot mai mult dau să mângâi mult şi dau să-l învăţ pe om să-Mi dea în el înviere şi să semene cu Mine apoi în cuvânt şi în faptă, după şapte mii de ani şi mai bine de la despărţirea lui de Mine şi de dragostea Mea cea dintâi, cea de la început pentru el. Sunt plin de dor şi de nerăbdare după dragostea Mea cea dintâi, şi pe cât de mare Îmi este nerăbdarea, la fel de mare Îmi este răbdarea, căci sunt Dumnezeuul dragostei, cuvântul dragostei sunt.

Mi-am arătat dorul şi suspinul Meu după tine acum două mii de ani, omule, pribeagule de cer cu paşii tăi pe pământ. Am venit atunci după tine ca să Mă fac cunoscut de Făcător şi Dumnezeu al tău. Tu însă iarăşi te-ai ascuns de Mine şi ai jucat bine şi ai spus că nu sunt Eu. Umiliinţa ta cea de la păcat te-a ruşinat atunci, şi te-ai ascuns cu ea şi ai lucrat pe faţă neumiliinţa şi ai spus că nu sunt Eu, şi ai rămas de partea păcatului.

Am venit în zadar după tine, căci tu ai spus că nu am venit. De şapte mii de ani neascultarea ta te dă în mâna diavolului, care stă la pândă pe urma ta şi te pâraşte înaintea Mea şi te crede al lui. Cea mai mică neascultare te trage de lângă Mine de partea lui, şi aceasta înseamnă statul tău în neascultare de şapte mii de ani, iar tu ar fi să înţelegi şi să vezi bine viclenia duşmanului tău şi să ştii al cui eşti, căci el ştie că eşti al lui, iar Eu că eşti al Meu căci Eu te-am zidit, şi de aceea cu nerăbdare şi cu dor umblu pe urma ta de atâta timp, şi tu încă nu dai să ştii al cui eşti.

Şi acum, o, ţara Mea cea dintâi, cea de la început, binecuvintează pe Domnul şi numele Lui cel sfânt! Binecuvintează cu toate ale tale pe Cel ce curăţă fărădelegile tale şi ridică neputinţele tale, pe Cel ce te izbăveşte şi te încununează cu milă şi cu îndurare, căci înnoi-sevor ca ale vulturului tinereţile tale, o, şi cântă-I Domnului ca împăratul David, căci tu eşti cea care rămâne şi se înnoieşte şi iarăşi mergi şi mereu mergi precum este scris, dar îţi trebuie credinţă şi o mare iubire de înnoire, căci vulturul după câţiva zeci de ani ajunge în mare neputinţă şi are de ales, să se înnoiască şi să trăiască încă o dată viaţa sa, sau să se lase, iar dacă alege viaţa el zboară cu ultimele puteri sus pe creste înalte ultimul lui zbor şi rămâne sus şi-şi începe înnoirea, luptând şi lucrând la facerea lui cea nouă, lovind cu ciocul în stâncă să şi-l frângă şi să-l lepede ca să crească un cioc nou în locul celui care îl lovea în piept, şi-şi smulge apoi cu el ghearele neputincioase ca să-i crească altele, şi cu care să-şi depărteze penele grele de vreme şi să-i crească altele noi, o, şi se pregăteşte el de o nouă viaţă, de un nou zbor, şi iarăşi trăieşte încă o viaţă, iar tu mereu ţi-ai înnoit puterile şi iarăşi ai biruit neputinţele tale prin fiii tăi viteji de neîntrecut, ori de câte ori vrăjmaşii te voiau biruită pentru ei, o, şi ţi-ai scris istorie măreaţă prin vreme, ţara Mea, căci viteji au fost cei care ţi-au ocrotit pământul şi neamul prin vreme, de se minunau cei ce auzeau din depărtări de bravi

tăi copii, ocrotitori de țară și de neam, o, și ți-ai scris istorie măreață începând de la Roma și până peste toate hotarele tale și ai rămas întru iubirea Mea și ești cea rămasă și porți acest nume biruitor pentru cea care rămâne după orice greu.

Rămâi întru iubirea Mea, țara Mea! Ești cea care a rămas și care rămâne, ești România lui Dumnezeu și ai luptat mereu pentru acest nume de rămasă, de biruitoare în fața vrăjmașilor tăi chiar și când ei te biruiau și-ți puneau bir greu, dar rămâneai a ta și a Mea și ești cea care rămâne, și așa îți este numele tău frumos și plin de har și înnoire și iubire, căci iubirea nu cade niciodată, nu pierе, nu moare, ci doar biruiește și se înnoiește, precum este scris.

Înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale iar și iar, țara Mea cea de azi, și de aceea binecuvintează pe Domnul, Care face cunoscute căile Sale fiilor neamului român!

Vor suspina fiii români care n-au rămas pe pământul lor și și-au părăsit țara pentru bani și averi, și-și vor înțelege greșeala și neiubirea și rătăcirea prin străini, când Eu de șaptezeci de ani am fost și sunt aici cu cerul Meu de sfinți în lucrul cel cu mângâiere mare peste acest neam.

Pun sub ocrotirea Mea pământul și neamul român așa cum își ține cloșca puii sub aripi, căci Mi-am salvat lucrarea și mersul cuvântului Meu când a venit ispita căderii prin mână vrăjmașă de la mijloc acum treizeci și cinci de ani. Eu însumi păzesc acest pământ și neam, și de aici încolo Eu însumi sunt cu ocrotirea pentru ai Mei și pentru tine, țara Mea, rămasa Mea, căci vin zilele slavei Domnului pe vatra ta.

Țineți-Mă lângă voi și stați lângă Mine, fii români, iar când spun aceasta fiilor ascultători cu care-Mi port lucrarea vă spun și vouă. Rămâneți întru iubirea Mea și fiți ai Mei, căci vremea este aproape! Credința în cuvântul venirii Mele aduce izbăvire peste tine și peste pământ, țara Mea. Cei răi, de tot felul răi și necredincioși, aceia să stea și mai departe în nelegiuiri și în necredință, iar cei credincioși și sfinți să-și sporească și să-și înnoiască iubirea și credința, căci vremea este aproape și tot mai aproape, iar credința întru venirea Mea cuvânt pe pământ aduce izbăvire, fiilor. Citiți Scriptura, citiți-o mereu ca să crească înțelepciunea ei în voi, și citiți cuvântul care vine la voi din cer în vremea aceasta și vă dă sfat și lucru de lucrat pentru sfințenie și veghe sfântă. Mai mult decât lucrul cu mâna alegeți partea care rămâne și nu uitați că Dumnezeu este dragostea care vine pe pământ și Se face cuvânt și ocrotire pentru fiii cerului, și care știu ai cui sunt.

E zi de duminică și-Mi scutur cuvântul peste cetatea Mea și peste țară și pun sfat ceresc pe masă și spun: Rămâi întru iubirea Mea, Ierusalime nou, poporul Meu cel din români! Rămâi întru iubirea Mea, țara Mea română, cea care rămâne a Mea, cea de la început și până azi, și mereu a Mea! Sunt Dumnezeul dragostei și sunt cu mângâierea și rămâne ea deasupra ta și-ți este ocrotire și te pregătește de slavă mare și de înnoire a ta, iar și iar înnoirea ta, o, țara Mea cea de la Tatăl a Mea. Amin, amin, amin.

19-01/01-02-2026